

From: 5.1.2.e <5.1.2.e@gmail.com>
Date: Sunday, February 15, 2026, 4:04 PM
To: commissie.fin@eerstekamer.nl
 postbus@eerstekamer.nl
Subject: Inbreng Box 3: De liquiditeitsklem op zelfredzaamheid en budgettaire risico's voor de Staat (t.a.v. Commissie FIN)

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

5.1.2.e

5.1.2.e

15 februari 2026

Geachte leden van de commissie Financiën,

Met grote zorg volg ik de behandeling van het wetsvoorstel voor het nieuwe Box 3-stelsel. Hoewel het streven naar belasting over werkelijk rendement rechtvaardig klinkt, vertoont het huidige voorstel fundamentele weeffouten die niet alleen individuele burgers raken, maar de Nederlandse samenleving als geheel dreigen te ontwrichten.

Graag leg ik u mijn casus voor. Ik ben geen 'superrijke' belegger; ik ben een professional die door jarenlang hard studeren en meer dan fulltime werken een bovenmodaal inkomen heeft weten te realiseren. Mijn vermogen is opgebouwd uit loon naar werken en persoonlijke spaarzaamheid. Ik draag via de inkomstenbelasting in Box 1 al substantieel bij aan de Nederlandse samenleving; mijn Box 3-vermogen is de reeds belaste buffer die ik met discipline heb gevormd om niet uitsluitend afhankelijk te hoeven zijn van overheidskeuzes en de continu opschuivende AOW-leeftijd.

Ik zie in het huidige voorstel vijf kritische punten die tijdens de behandeling in de Tweede Kamer onderbelicht zijn gebleven:

1. De liquiditeitsklem: gedwongen verkoop van bezit voor 'papieren winst' Het voorstel voert een vermogensaanwasbelasting in waarbij jaarlijks moet worden afgerekend over ongerealiseerde koerswinsten. Dit dwingt mij – en vele andere hardwerkende Nederlanders – om elk jaar een deel van mijn aandelenportefeuille te liquideren (verkopen) om de belastingaanslag over winst die nog 'in de koers' zit te kunnen voldoen. Dit tast de kern van het eigendomsrecht aan en vernietigt het effect van samengestelde groei (compound interest) dat essentieel is voor langetermijnopbouw.

2. Onvoorspelbaarheid en budgettair risico voor de Staat Dit stelsel maakt ook de belastingopbrengsten voor de Staat extreem volatiel. In jaren met negatieve beursrendementen ontvangt de overheid immers geen vermogensaanwasbelasting. Sterker nog: door de voorgestelde verliesverrekening zullen tegenvallende beursjaren de belastinginkomsten voor de jaren daaropvolgend eveneens neutraliseren. De overheid creëert hiermee een begrotingsgat dat juist in economisch zware tijden de schatkist leeg laat. Dit is een onverantwoord fundament voor onze rijksfinanciën.

3. Verdere verstoring van de woningmarkt en vergroting vermogensongelijkheid Het voorstel belast aandelen jaarlijks op aanwas, terwijl direct vastgoed pas bij verkoop wordt belast. Dit creëert een perverse fiscale prikkel om kapitaal weg te trekken uit de productieve economie (aandelen) en dit te verplaatsen naar de toch al oververhitte woningmarkt. Dit zal de woningprijzen verder opdrijven, waardoor starters nog minder kans maken op een woning. In plaats van vermogensongelijkheid te bestrijden, faciliteert dit voorstel een verdere concentratie van vermogen in 'stenen'.

4. Ondermijning van zelfredzaamheid voor de hardwerkende Nederlander Het lijkt mij een eerlijke ruil dat iemand die jarenlang bovengemiddeld hard werkt en maximaal bijdraagt aan het BBP, de vruchten daarvan mag plukken door enkele jaren eerder te kunnen stoppen. Dit voorstel raakt niet de superrijken, maar de zelfredzame Nederlander die zijn eigen broek op wil houden. De voorgestelde 36% belasting op papieren winst maakt dit streven naar onafhankelijkheid nagenoeg onmogelijk. Emigratie wordt hierdoor een reële optie voor de groep hoogopgeleide burgers die nu de meeste belasting afdraagt.

5. Ongelijkheid door gedwongen institutionalisering (BV-structuur) Het voorstel jaagt burgers naar complexe en kostbare BV-structuren om de jaarlijkse aanwasbelasting te ontwijken. Dit creëert een ongelijk speelveld: alleen burgers die de weg weten naar dure fiscalisten en de administratieve lasten van een BV kunnen dragen, kunnen hun vermogen beschermen. Voor de middelgrote belegger rest slechts de rol van 'fiscale melkkoe'.

Mijn oproep aan u: Ik verzoek de Eerste Kamer om dit wetsvoorstel niet louter als een technische exercitie te zien, maar als een ingreep die de fundamentele moraliteit van 'loon naar werken' en de stabiliteit van de rijksinkomsten raakt.

Met respectvolle groet,